

FA 100 ANYS DE LA FIL.LOXERA I QUASI TANTS DE LA MISÈRIA

La fil.loxera va ser anomenada a la Segarra la segona malura. La primera fou un fong dit **oidium**, i també cendrada o cendrosa, que arribà a les nostres terres en el 1851 d'una manera sobtada, impulsiva i violent, que deixà els pagesos esmaperduts. Foren necessaris 9 anys per a que la pols de sofre restablís la malaltia, diguem-ho així, ja que la cendrada és encara la plaga per excel·lència dels vinyars de tot arreu.

Superats els anys de la devallada de producció, el vi de Cervera tornà a cotitzar-se i els calerons rutllaren de nou. Però, sols durà 33 anys la ufana, creixent, això sí. S'amassaren autèntiques fortunes. Inclús el ferrocarril, de llampant establiment (1860), construí un moll exprés per a la càrrega i la descàrrega de bocois i bótes. I els magatzems brollaren un rera l'altre, afilerats a la manera veneciana en un nou carrer, al carrer dels Magatzems, que vol dir llocs per vi.

No obstant, enmig del benestar, a l'horitzó alertava una mena de núvol: la fil.loxera, i el fatídic any de 1894, sense presses, arribà. Fa 100 anys, doncs, que la fil.loxera irrompí a la Segarra, ofegant pràcticament alhora vinyes i butxaques. L'economia del segarrenc era basada, quasi del tot, en els guanys de la vinya. Les collites del blat eren migrades i, en canvi, la càrrega de vi aconseguia les 50 pessetes en els magatzems de Cervera. "Això és una vinya", digueren els nostres avantpassats i així quedà per sempre.

Però, "la fil.loxera anul·là nostres esperances, eixugant sense adonar-nos-en la font de riquesa que crèiem haver descobert". En tots els pobles de la Segarra, i de Cervera els carrers baixos en especial: Cases Noves, Muralla, Sant Cristòfol, Sant Domènec, Sant Magí, etc., que era on residia la major part de la pagesia, varen ser els indrets més perjudicats. L'escassetesa i la penúria ho apoderaren tot. Foren anys llargs i fatigosos. Uns marxaren a Barcelona, altres a les Amèriques, a guanyar-se la vida de la manera que fos.

Les desinfeccions de la terra amb sulfur de carbó, i també les plantades de roldons, no arreglaren res. La solució vingué a la Segarra de Capellades, portada pels carros de verdura de cal Manotes: els peus de ceps americans. Fins el 1910 no hi tornà a haver vi a Cervera. Durant aquells 15 anys, les rames d'olivera, anunciadores de la bona nova del vi nou, no aparegueren en cap dels balcons de les cases dels carrers baixos de Cervera. I degué de fer tristor. Igual que ara.

C/. Vallbona de les Monjes, 15
C/. Mollerussa, s/n.
Tel. (973) 53 10 26

25200 CERVERA
(Lleida)

NUEVO CITROËN JUMPER
Garatge CERVERA, C.B.

MECÀNICA - ELECTRICITAT
PLANXISTERIA

Carretera Nacional II, km. 522 - Tel. 53 13 49 - **25200 CERVERA**

mobel linea, s.l.
MUEBLES

***MOBILIARI
I CADIRES
PER OFICINA***

Carretera de Guissona, Km. 1 - Apartat 32 - 25200 **CERVERA** (Lleida)
TELEFON (973) 53 00 50 (8 línies) - FAX 973 - 53 06 49